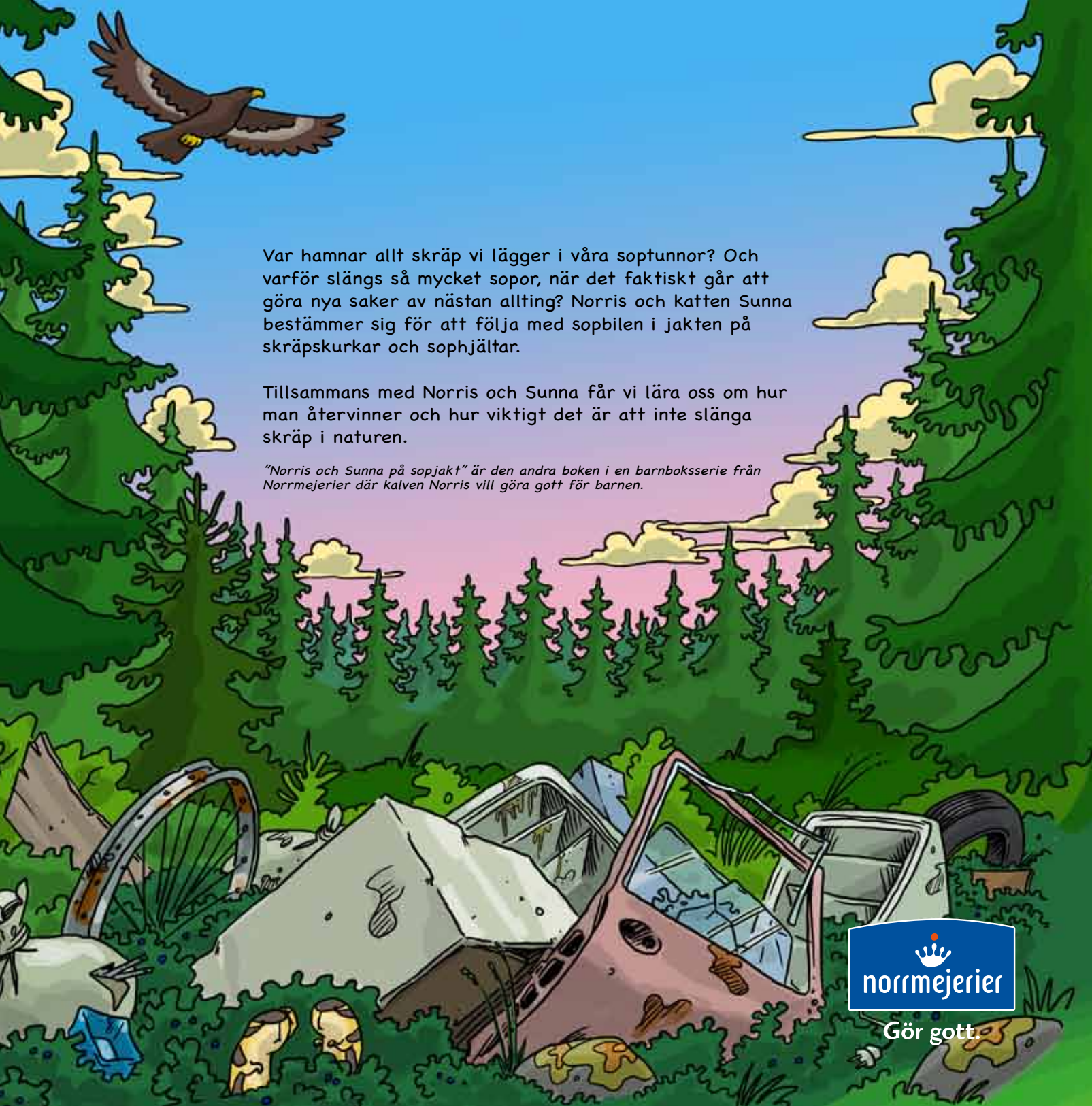

Var hamnar allt skräp vi lägger i våra soptunnor? Och varför slängs så mycket sopor, när det faktiskt går att göra nya saker av nästan allting? Norris och katten Sunna bestämmer sig för att följa med sopbilen i jakten på skräpskurkar och sophjältar.

Tillsammans med Norris och Sunna får vi lära oss om hur man återvinner och hur viktigt det är att inte slänga skräp i naturen.

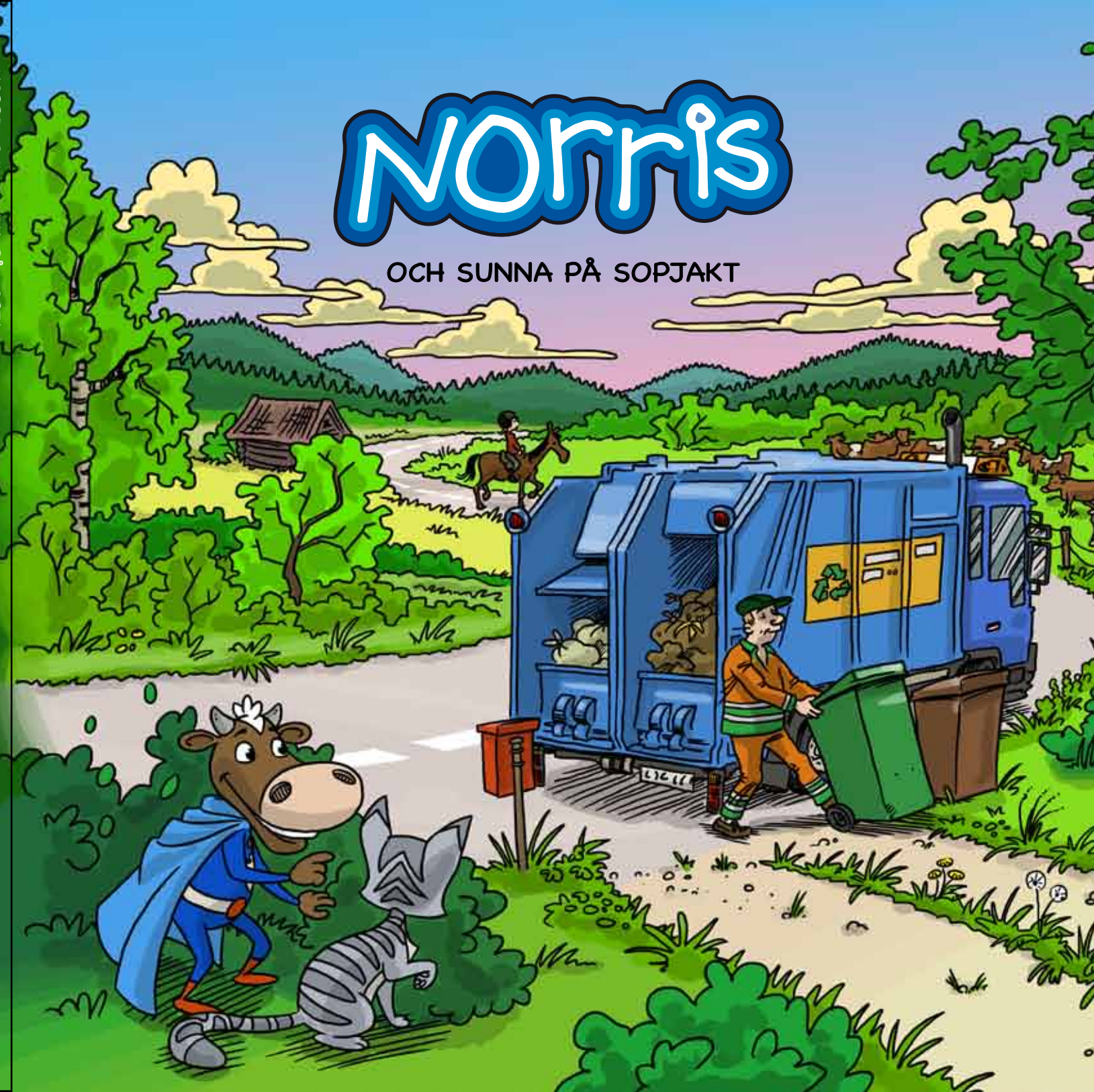
"Norris och Sunna på sopjakt" är den andra boken i en barnboksserie från Norrmejerier där kalven Norris vill göra gott för barnen.

NORRIS OCH SUNNA PÅ SOPJAKT

Norris

OCH SUNNA PÅ SOPJAKT

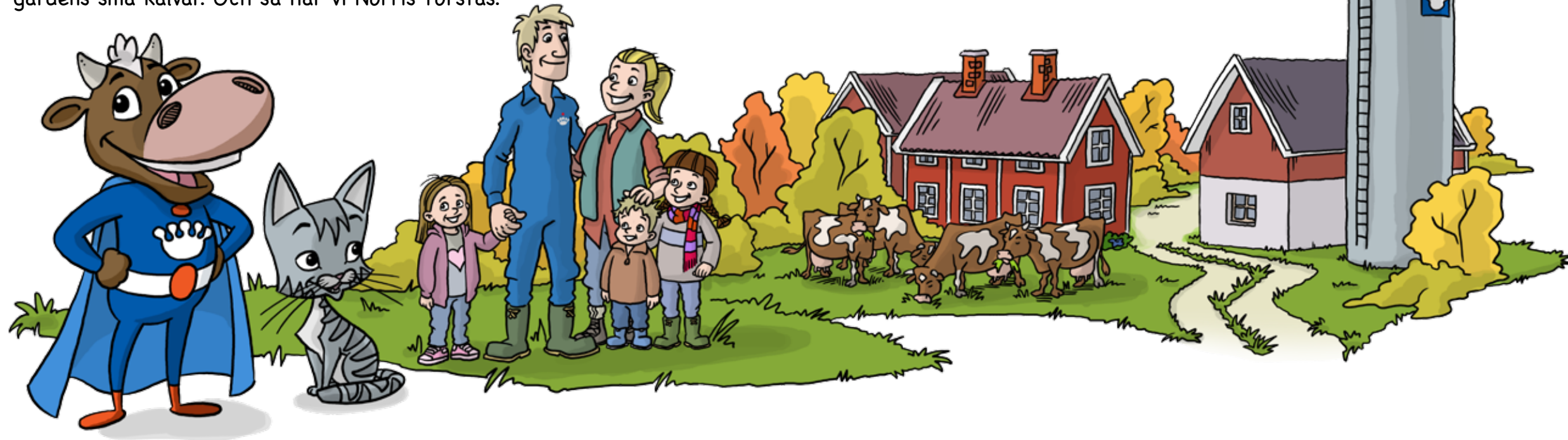
Det här är Norris. Norris bor på en bondgård i Norrland, med sin mamma, syskon och alla sina kompisar. Och så Pelle förstås. Pelle är bonde och det är han som sköter om djuren på gården. Anna, det är Pelles fru. Även hon tar hand om djuren. Men hon är bra på annat också. Som att laga tänder. Och räkna. Och köra traktor.

Lova, Ebba och Ludde, eller Ludvig som han egentligen heter, är Pelles och Annas ganska busiga barn. Ibland hjälper de till på gården, om de inte är i skolan eller på förskolan förstås. Eller gungar. Eller hoppar i höet, eller gör något annat skoj.

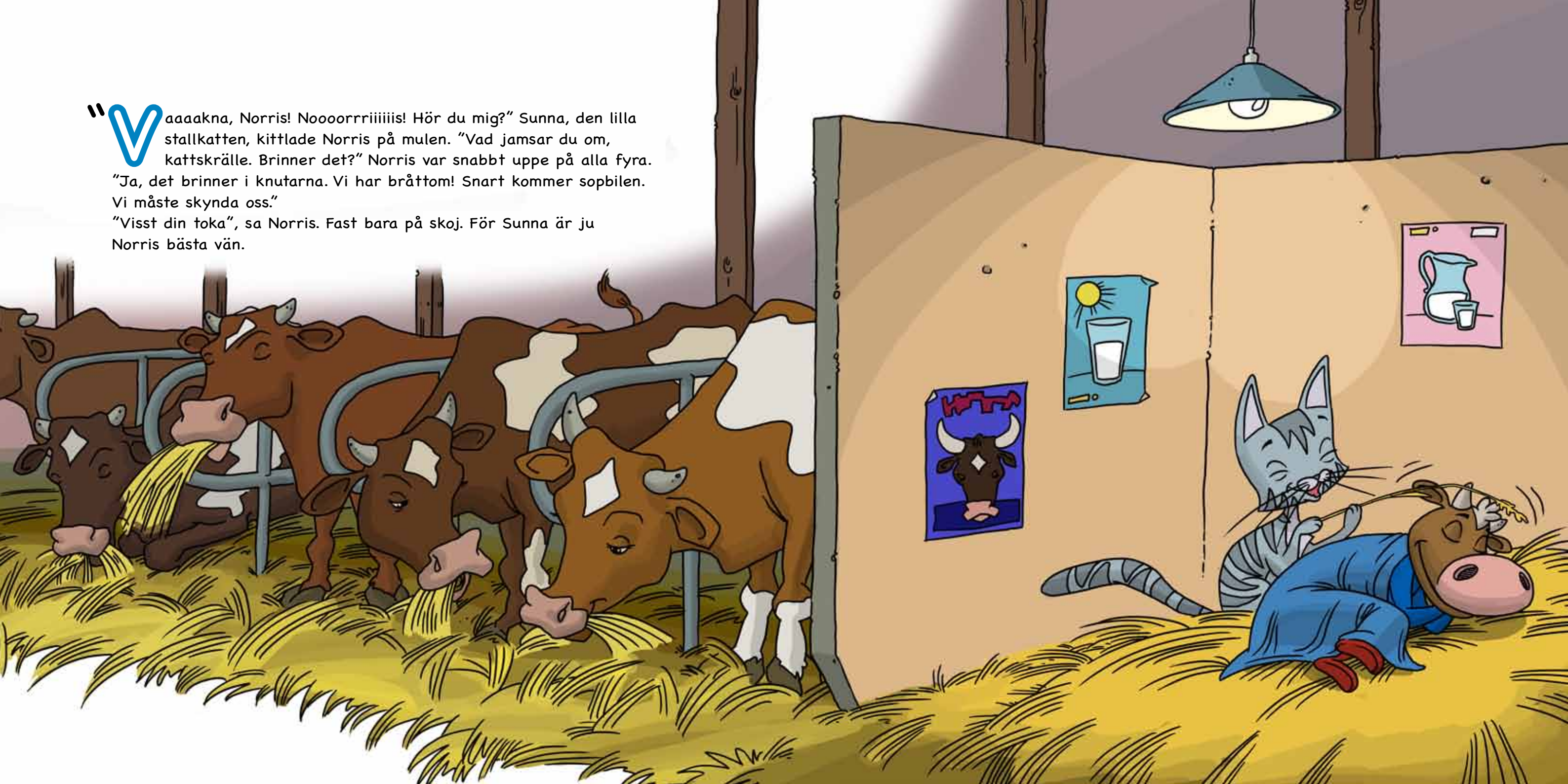
I ladugården bor femton kor. Äldst och klokast är Klara. Det är hon som bestämmer. Lill-Stjärna, Lill-Blenda, Lill-Klara och Lill-Rosa är gårdens små kalvar. Och så har vi Norris förstås.

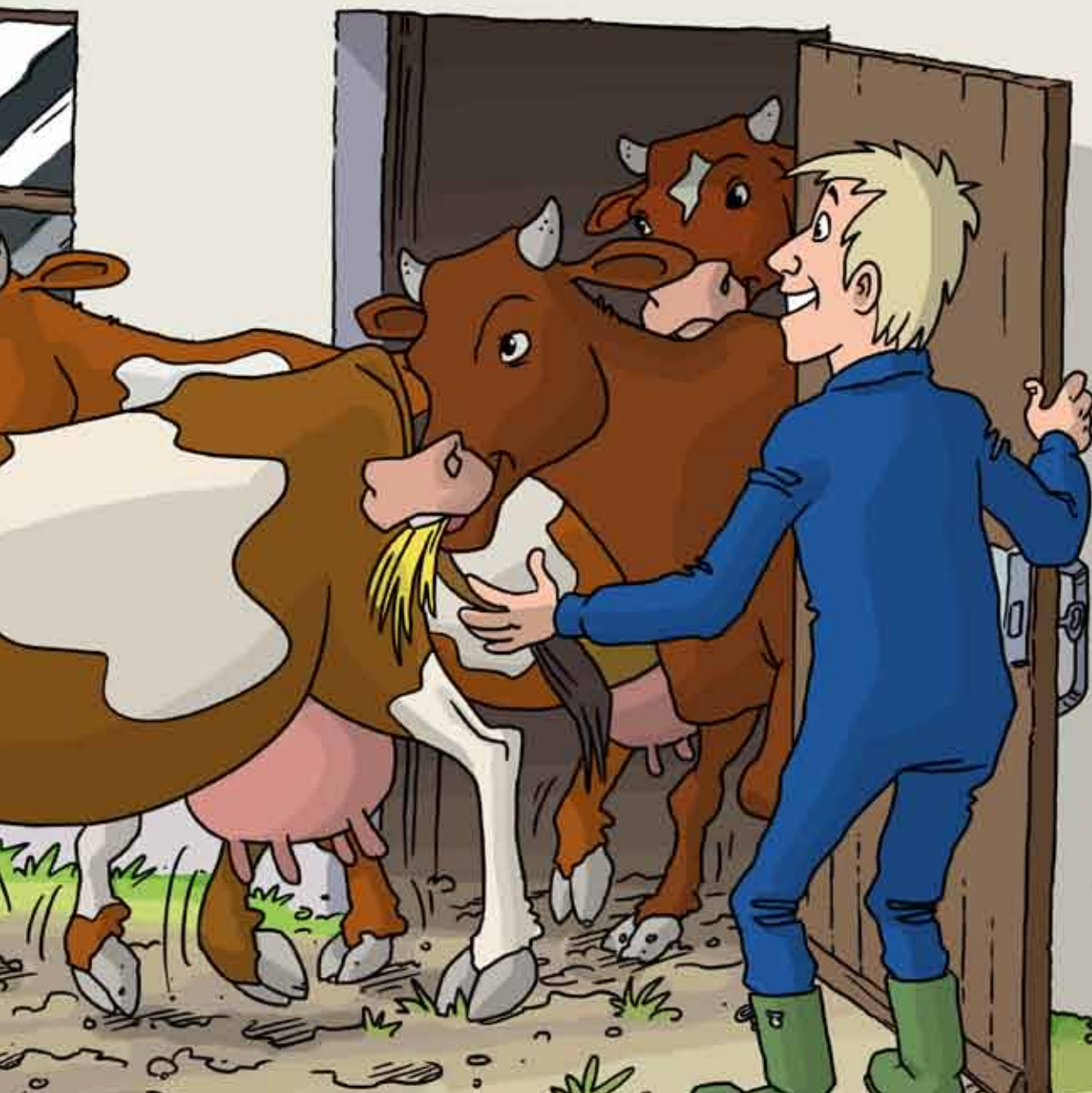
Men Norris är inte någon vanlig kalv. För Norris kan göra saker som kalvar inte brukar kunna. Som att göra morgongymnastik. Och cykla. Och räkna – i alla fall till tjugo. Fast det vet bara barnen och stallkatten Sunna, Norris bästa vän.

Norris är en modig kalv. Men inte när det åskar och blixtrar. Då håller Norris klövarna för ögonen. Och sjunger en sång. Det brukar hjälpa. Ibland blir Norris arg. Som den där gången när de tog bort barnens gungor i lekparken. Men för det mesta är Norris glad. Och är det någon som behöver hjälp eller hamnar i knipa griper Norris in och försöker ställa allt till rätta...

“Vaaaakna, Norris! Noooooorriiiiiis! Hör du mig?” Sunna, den lilla stallkatten, kittlade Norris på mulen. “Vad jamsar du om, kattskrälle. Brinner det?” Norris var snabbt uppe på alla fyra. “Ja, det brinner i knutarna. Vi har bråttom! Snart kommer sopbilen. Vi måste skynda oss.”
“Visst din toka”, sa Norris. Fast bara på skoj. För Sunna är ju Norris bästa vän.

Just då stövlade Pelle in i ladugården. "God morgon mina kossor!" ropade Pelle glatt. "Idag är en bra dag. För idag ska ni få byta hage." Oj, vilket liv det blev. För att byta hage, det betyder så mycket nytt gräs att man inte behöver röra sig ur fläcken.

Otåligt skrapade korna med klövarna. Pelle öppnade ladugårdsdörren. Råmandena blev allt högre. Alla ville ut, först, först. "En i taget, en i taget!" Pelle försökte få ordning i leden. "Trängs inte", sa Rosa. "Aj, min klöv", muade Embla. "Se dig för", kved Gullan där hon blev inträngd mot ett bås. Kloka Klara tog täten. Det skuttades och skuffades. Alla korna sprang mot hagen. Alla utom Norris – som sprang åt andra hållet.

Och bakom Norris kom Sunna på snabba tassars. "Titta nu kommer den", ropade Norris. "Sopbilen!" Norris och Sunna hade pratat i veckor om den där konstiga bilen som hämtar påsar ur stora tunnor. "Men... du vet väl att Pelle inte tycker om..." Längre hann inte Sunna, förrän Norris ryckte tag i Sunnas svans. "Kom igen katten, hoppa upp här bak på bilen."

"Nej, fy hundan vad det luktar illa. Inte ens en ruten fisk kan lukta så här otäckt." Sunna höll ena tassens för nosen och försökte andas genom munnen. Norris och Sunna stirrade ner i sopbilens inre. "Men vad folk slänger mycket", sa Sunna bekymrat. "Titta, en hel måltid; potatis och fiskbullar, en halv smörgås med ost och så en prinsess-tårta till efterrätt."

"Ja, och se där", sa Norris, "burkar, blöjor och gamla bananskal." "Men vad ska man göra med alla sopor?" undrade Sunna. "Vi följer med sopbilen och ser efter", sa Norris beslutsamt.

Sopbilen slingrade sig fram på vägarna och stannade framför hus efter hus. Och för varje tunna som tömdes i sopbilen, blev det kladdigare och kletigare. Och varje gång sopbilen stannade, gömde sig Norris och Sunna i diket, så att gubbarna som körde inte skulle upptäcka att de hade en kalv och en katt med sig.

“Men, vad skådar mitt norra öga”, ropade Norris mitt i en kurva.
“Ett kylskåp? I skogen! Vi hoppar av!” Där bland granar, ormbunkar och blåbärsris låg en trasig nalle, en gammal soffa och något som skulle föreställa en cykel. Där låg flaskor, burkar och plastmuggar. Och mitt bland allt skräp stoltserade en gammal gran med stjärna och allt.

Norris och Sunna började städa upp bland alla saker som kastats huller om buller på marken. "Nä, nu orkar jag inte längre", suckade Sunna och snavade över en gammal dammsugare.

"Håll ut kisse, vi ska snart vila!"

"Nej, jag orkar inte se allt som slängs", sa Sunna bekymrat. "Så mycket skräp och så mycket prylar. Var kommer allt ifrån?" Sunnas tassar var alldeles geggiga. Och runt Norris kletiga klövar hängde en orm av gamla sladdar. "Varför kastar man saker i naturen på det här sättet?"

Norris och Sunna slog sig ner på varsin sten. "Kraft och mod i mitt sinne", sa Norris högtidligt och drog fram ett mjölkpaket. "Vet du förresten varför jag dricker mjölk?", frågade Norris och tog en rejäl klunk. "Mjölk är bra för mina tänder." Norris gapade och visade alla sina bländvita tänder. "Och så ser man bättre." Norris spärrade upp ögonen så att Sunna för ett ögonblick trodde att de skulle hoppa ut. "Och så orkar man mer." Sunna tittade storögt på Norris. "Här, ta en smörbulle," fortsatte Norris och höll fram en liten papperspåse. "Kolossalt gott!" Norris smaskade i sig alla i ett nafs. För smörbullar var det bästa Norris visste. Och så gräs förstås.

Plötsligt kom en örn flygande och landade framför Norris och Sunna. "Goddag, goddag! Vilket oväntat besök", kraxade örnen och la huvudet på sned. Han tittade på Norris, på Sunna, på Norris, på Sunna. "Er har jag inte sett tidigare. Och tur är väl det. Är det ni som skräpar ner i min skog på det här viset? Här får man vara försiktig med vad man stoppar i sig. Häromdagen svalde min faster en liten kapsyl och fick så ont i magen att hon inte kunde flyga på flera veckor. Farligt, farligt! Men, nu blev jag hungrig, sa örnen. Måste hitta mat. Morsning, korsning." Med ett vingflax var örnen borta.

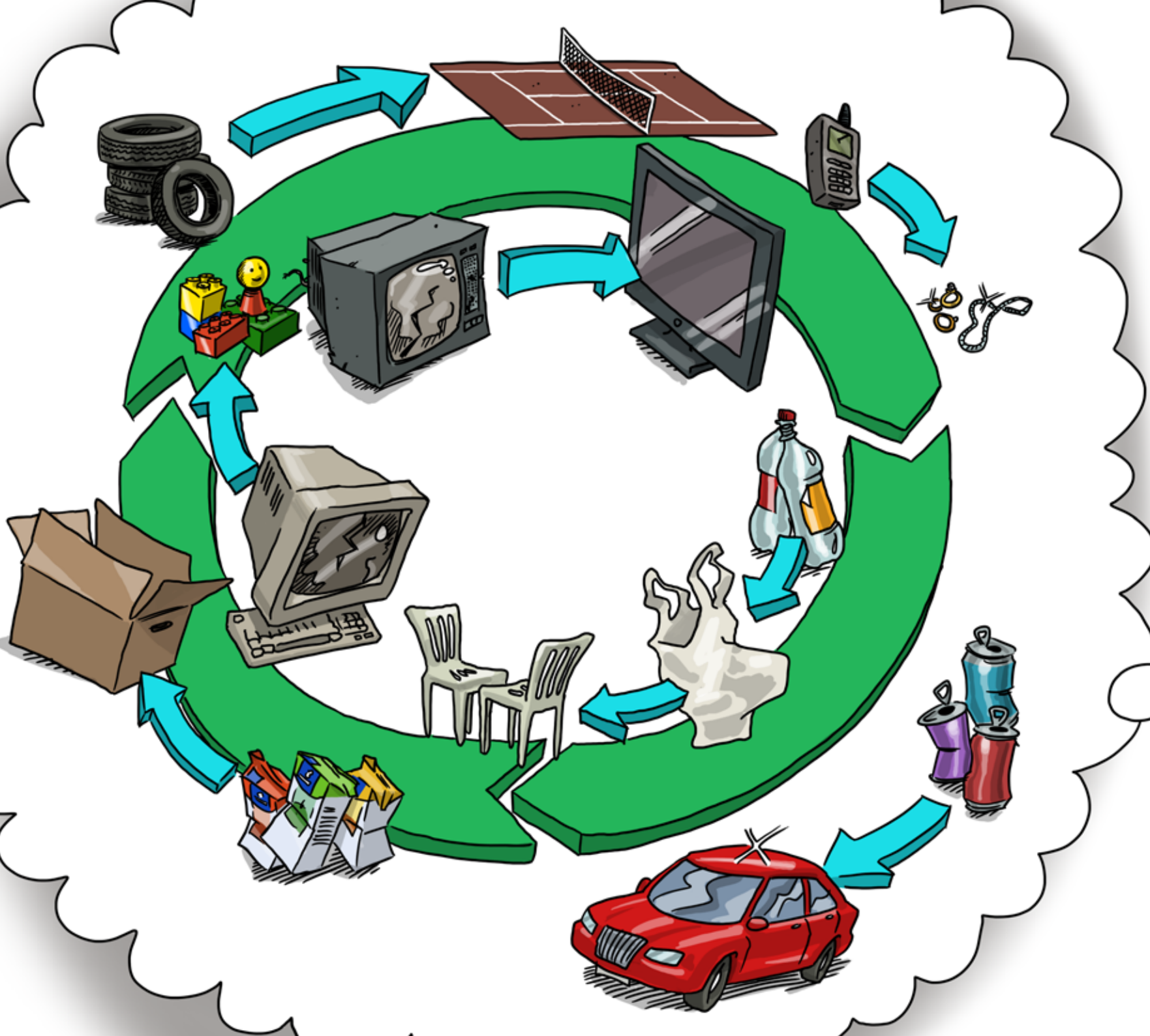

”Men det finns ändå de som bryr sig om djuren och naturen”, sa Norris. ”Ser du det stora huset där borta vid kullen? Det är en återvinningscentral.”

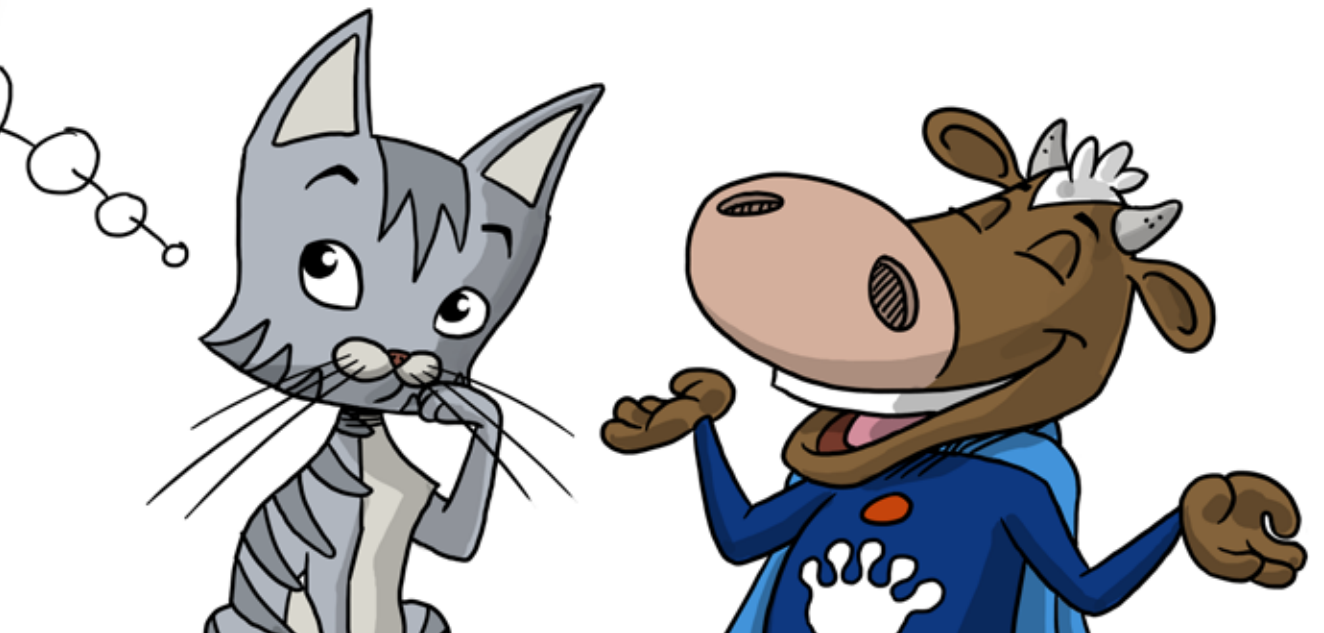
”En åter-vinna-vadå?”, frågade Sunna. ”Jo, där hamnar sopor och sånt som går att använda igen”, förklarade Norris. ”Istället för att kasta saker hemma i soptunnan, kan man åka till en återvinningsstation. Där finns det behållare, höga jättelådor. I en kan man slänga papper, och i en annan kan man slänga glas. Så finns det behållare för plast och för konservburkar och sånt. När behållarna är fulla kommer en sopbil och hämtar alltsammans. Kom, så går vi dit och tittar efter!”

“Du förstår Sunna, nästan allt som slängs går att använda igen. Av det här tomma mjölkpaketet kan det bli kartonger. Av gamla bildäck kan det bli tennisbanor och av plastflaskor kan man göra nya stolar i trädgården.” Sunna gapade av förvåning.

"Så egentligen finns det inget som heter sopor", fastslog Norris. "Fiffigt va?" Sunna stirrade häpet på alla prylar. "Den där gamla datorn", sa Norris ivrigt, "kan bli en leksak. Och inuti mobiltelefoner finns det faktiskt äkta guld!" "Det var som katten!" utbrast Sunna. Norris höll upp en trasig ficklampa. "Och saker som innehåller batterier ska alltid hamna här på återvinningcentralen!"

”Men varför slängs så mycket, när de kan användas för att göra nya saker? Och varför kastar man batterier och andra farliga grejer i skogen, när det finns en sån här å-å-återvinningscentral?”, sa Sunna som nu lärt sig ett nytt ord.

”Ja, det är en gåta”, svarade Norris. ”Men jag tror att det är för att många har så bråttom. De förstår inte hur allting hänger ihop – att till och med en liten kapsyl kan skada den största örnen i Norrland.”

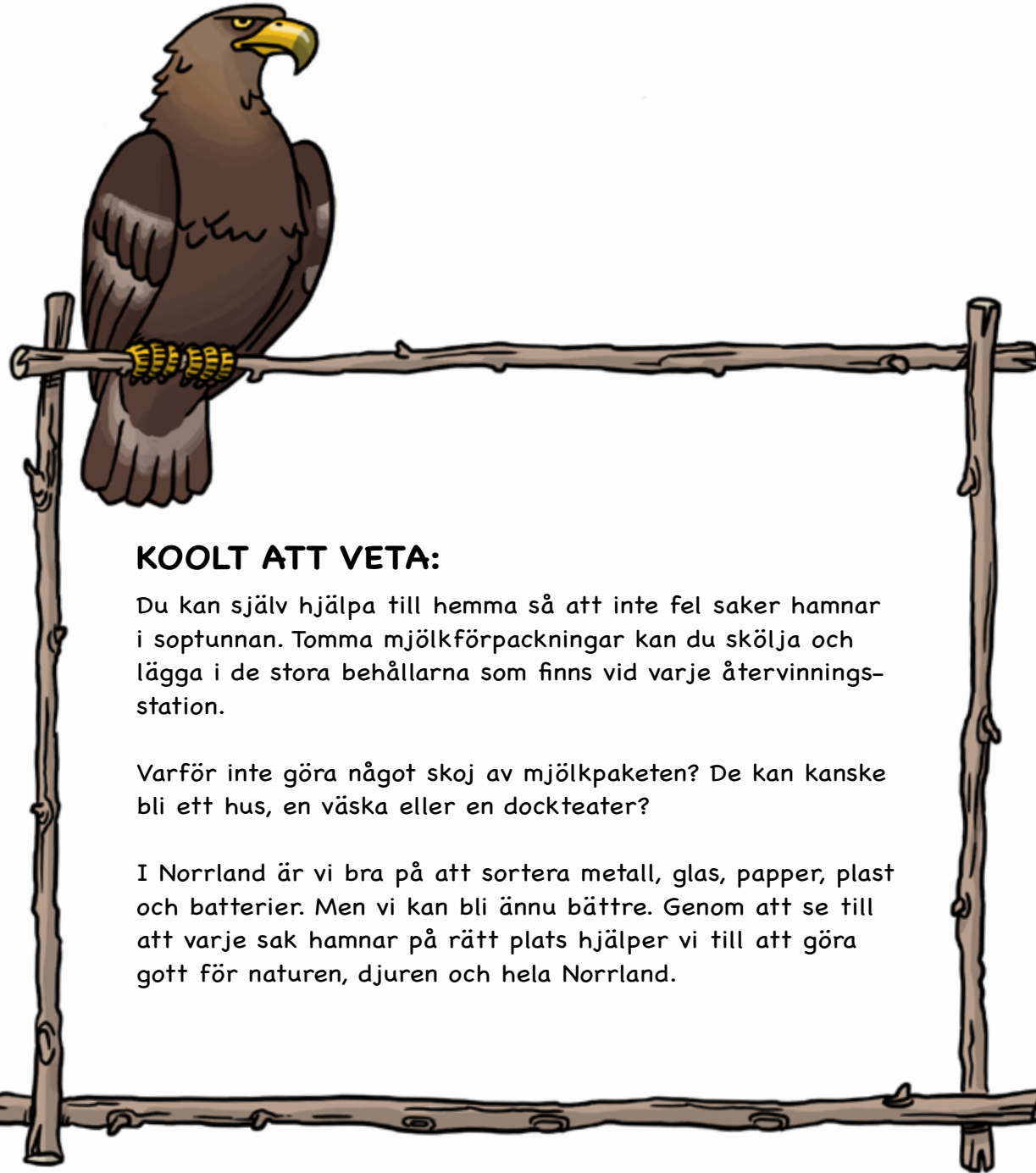
“Vet du vad Norris. Jag tänker aldrig slänga något i naturen. Aldrig, aldrig! Inte ens ett fiskben.”

“Visst Sunna, du har rätt. Tillsammans måste vi hjälpas åt att vara rädda om vår natur. Nä, nu går vi hem till hagen och mumsar gräs.”

“Jättegott med gräs”, mumlade Sunna som hade tankarna på annat håll. Hon var i full färd med att fundera över vad man kan göra av ett gammalt fiskben, ett halsband, en kam eller en tandborste eller...

Efterset

KOOLT ATT VETA:

Du kan själv hjälpa till hemma så att inte fel saker hamnar i soptunnan. Tomma mjölkförpackningar kan du skölja och lägga i de stora behållarna som finns vid varje återvinningsstation.

Varför inte göra något skoj av mjölkpaketen? De kan kanske bli ett hus, en väska eller en dockteater?

I Norrland är vi bra på att sortera metall, glas, papper, plast och batterier. Men vi kan bli ännu bättre. Genom att se till att varje sak hamnar på rätt plats hjälper vi till att göra gott för naturen, djuren och hela Norrland.